

paa, hvorledes Mænd fra socialistisk Side prale af, at de kunne jage Strubebræffere bort fra Værksteder og Arbejdspladser. Man gjør det mange Gange i Overmod og af og til kan man faae en Udvarsel om ikke at gjøre det saa overmodigt og helst at tie stille dermed; men der foreligger Beviser nok for det Tryk, der øves saa at det er nødvendigt, at der maa statuere Exempler for Fremtiden, der vise, at der her i Landet er en Magt paa en anden Side, der ikke tillader Udskielser af den Art, som vi have saa mange Exempler paa. En af de Mænd f. Ex., som afskedigedes paa Orlogsværftet, er godt kendt som en meget heftig Agitator, der omtrent i samme Tidrum, som hans Afskedigelse fandt Sted, nogle Dage før eller senere, søgte at organisere en temmelig ubetimelig Strike paa andre Steder, hvor han mente at have Noget at gjøre, men kom galt fra det ved den Veilighed. Det er for Resten Noget, der er hændt Andre, men af og til lykkes det. Naar man nu skulde vise tilbage til, hvad der er foregaaet ved tidligere Tilfælde, hvorledes der øves Tvang paa Arbejderne, for at de skulle rette sig efter Socialdemokraternes Beslutninger, saa ville Mange have i friskt Minde den saakaldte Smedestrike for nogle Aar tilbage; der var Mange, som ikke ønskede at tage Del i denne Strike, men der blev øvet et saadant Tryk, at de ikke kunde undlade det. Denne Strike blev ikke rejst af den Grund, som mange Gange kan være saare berettiget, for at skaffe bedre Lønningstilskaaer, men den var alene sat i Scene, fordi man vilde fremvinge en vis Afgjørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Mesterens eller Fabrikanternes Antagelse af Arbejdere. Man vilde tvinge Mesteren eller Fabrikanterne til at antage eller beholde ældre eller yngre Arbejdere i deres Tjeneste, og naar de ikke vilde bøte sig herfor, saa besluttede man at gjøre Strue. Vi have i Erindring Overfaldet paa Schoffs Værksted i forrige Aar, og vi have for ganske saa Dage siden faaet Oplysning af Socialisternes eget Blad i Kolding om, hvorledes man negtede at arbejde sammen med Folk, som ikke vare Medlemmer af Arbejdernes Fagforening i Kolding og roste sig af, at man fik dette ført igjennem. Med de Midler, man har til sin Raadighed, og med den Organisation, der er i Socialdemokratiet, paastaar jeg, at den Terrorisme eller det Tyranni, hvilket Udtrykt man nu vil bruge, der øves fra socialdemokratisk Side, er langt virksomere og langt stærkere end den, der nogenstunde er bleven øvet enten fra Fabrikanters og Mestres Side eller nu fra Regjeringens. Jeg for min Person er af den Mening, at der fra Regjeringens Side er tiet altfor længe. Man

har holdt sig stille altfor længe overfor den socialdemokratiske Bevægelse indenfor Værkstederne. Der foreligger mange Tilfælde, hvor Arbejdere, som have havt en anden politisk Mening end Socialisternes, have maattet vige deres Plads, fordi de, som det hedder med et sjællandsk Udtryk, ikke have kunnet nøre sig paa de Værksteder eller Arbejdspladser, hvor Socialdemokraterne have havt Herredømmet. Der er derfor ingen Grund til at tage saaledes paa Bet, som det ærede Medlem har gjort. Jeg fastholder, som jeg allerede har sagt, at der har været god Grund for Regjeringen til at statuere et Exempel og lægge for Dagen, at man her befinder sig paa et Felt, hvor det var nødvendigt at træde ind.

Hvad den Henviisning angaar, det ærede Medlem kom med til Valgene, og hvad hans Befalinger angaar over, at hvis han stillede sig næste Gang paa Christianshavn og der faldt, maatte Aarsagen tilskrives, at man havde berøvet ham Udsetten til at faae de Stillere, han havde havt Veilighed til at faae sidst, skal jeg sige, at det er meget muligt, at det kan gaa saaledes, det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Men jeg skal oplyse, at jeg holder her i min Haand i dette Dieblif en Liste paa 7 Mænd, som hver enkelt skriftlig og med en udførlig Forklaring bede om at maatte blive frie for at være Stillere for Høremænd her i Byen, fordi de i Anledning af, at de havde været Stillere for Høire ved sidste Valg, havde været Gjenstand for et saadant Næringsstab, saadanne Chikanerter og Fortrædigelser fra Socialdemokraternes Side, at de nu vilde bede om at maatte holde sig tilbage, thi de udsatte sig for at blive fuldstændig ødelagte, dersom de ikke holde sig tilbage. Det er en kort Liste, men jeg kender mange andre Exempler af denne Art. Og naar det ærede Medlem taler om de trykte Meddelelser, som Godseiere have sendt ud i Anledning af Valgene, hvorved de udbede sig, at man vil stemme med dem, saa skal jeg oplyse, at jeg har liggende i min Skuffe Exemplarer af Brevfort, der i Neglene er uden Underkrift, anonyme, og som i maaskevis ere blevene tilsendt Næringsdrivende her i Byen, og hvorpaa der staar: „Jeg har bragt i Erfaring, at De ved sidste Valg stemte paa Høire; jeg haaber, at de denne Gang vil stemme med Socialdemokraterne“, og denne Henvendelse er saa underkrevet „En af Deres mange Runder“. Saadanne Brevfort ere sendte ud til en Mængde Næringsdrivende, og det er stet af Folk, som ikke navngive sig. De holde sig tilbage, fordi de mene, at det ikke er hensigtsmæssigt i Diebliffet at navngive sig. Men det forekommer mig, at skal Noget